

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Trpljenje mog naroda

Daruju se bezrezervno!

Slavlje u Taganrogu

Apostolat molitve

Molimo za kršćanske obitelji svega svijeta, da konkretnim djelima žive zahvalnost ljubavi i svetost svagdašnjeg života.

Sadržaj

Uvodnik	Lipanske svetkovine i blagdani pokazuju put svetosti.....	3
U središtu	Beatifikacija Pauline Jaricot	4
Iz života naših misionara	Trpljenje mog naroda.....	6
	Daruju se bezrezervno!.....	7
	Slavlje u Taganrogu	9
Intervju	Razgovor s ocem djevojčice koja je čudesno ozdravila nakon molitve Paulini Jaricot	11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za lipanj.....	14
Aktualnosti	Pismo i molitva za misije.....	15
	Opća skupština PMD-a u Lyonu i nova blaženica.....	15
	Salezijanac i misionar don Ivan Stojanović u Kraljevcu na Sutli	16
	OŠ Žakanje u akciji <i>Voda za život</i>	16
	Misijska akcija iznad svih očekivanja	17
	„Kruh svoj s gladnim dijeli“ u Novoj Biloj	17
	Prva pričest u znaku obitelji i zauzetosti za druge	18
Život jednog misionara	Svjedočanstva žive vjere.....	19
Misijski velikani	Sveti Antun Padovanski	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Lipanjanske svetkovine i blagdani pokazuju put svetosti

Piše mons. Luka Tunjić

Rijetko je u kojem mjesecu toliko svetkovina, blagdani i spomendana svetaca prema kojima je pobožnost raširena diljem svijeta kao što je u lipnju ove godine. Već na prvu nedjelju u lipnju slavimo svetkovinu Duhova, koja se slavi i kao rođendan Crkve. Sljedeći dan slavimo Mariju Majku Crkve, a sljedeće nedjelje svetkovinu Presvetog Trojstva. Četvrtak iza te svetkovine slavimo Tijelovo – Brašančevo. Pred kraj mjeseca je svetkovina Presvetog Srca Isusova, a prije te svetkovine slavimo Srce Marijino. Svetci koji su posebno obilježili povijest Crkve, a koji su vrlo dragi i našem hrvatskom narodu, sveti su Antun Padovanski, Ivan Krstitelj te Petar i Pavao. Uz Uskrs i Božić, svetkovine koje se slave u lipnju najznačajnije su svetkovine u Crkvi. Za slavlja sv. Ante, sv. Ivana i sv. Petra i Pavla vezana su tolika hodočašća, zavjeti, ispovijedi, molitve... Malo je neobično da su Crkve punije i da ima više pobožnosti prema tim svetcima negoli na te velike svetkovine. No bez obzira na ukorijenjenost svetkovina i svetaca u pojedinom narodu, oni nas po svojoj biti upućuju na svetost, upućuju nas na Isusa Krista, koji je izvor svetosti i života.

Sv. Antun bio je poznat govornik i propovjednik, velik ispovnik i čudotvorac još za života. Sv. Ivan Krstitelj bio je beskompromisan u govoru, hrani i oblačenju. Službu preteče obavio je besprijekorno, a za istinu je podnio mučeništvo te zadobio izravnu pohvalu od Isusa da „među rođenima od žene nitko nije veći od Ivana“ (Lk 7, 28). Sv. Petar i Pavao prvaci su apostolski, pravi obraćenici. Petar ga je kukavički zatajio, a Pavao progonio njegove sljedbenike. Ali nakon uskrsnuća i Duhova bili su prvi u tumačenju i svjedočenju radosne vijesti bez straha i prijašnjih kalkulacija, jer „većma se treba pokoravati Bogu

negoli ljudima“ (Dj 5, 29). Kao što vidimo, četiri različita života, četiri različita puta prema svetosti, četiri različite proslave Boga. Njihova različitost je bogatstvo Crkve i pokazatelj na koji se sve način može suobličiti Bogu. Te svetkovine poziv su na jačanje naše vjere i produbljanje naše misijske svijesti. Veliki sveti koje častimo u lipnju primjer su da je svetost moguća i dostupna bez obzira na naša dosadašnja lutanja, naše sumnje, naš život i našu vjeru. Bog može promijeniti naše živote i on to želi. To uopće nije upitno, ali jest upitno želimo li to mi. Ako želimo, zapitajmo se na koji način to želimo, kojom snagom i kojim sredstvima. Nadalje, zapitajmo se koje mjesto u našim pokušajima i našoj vjeri zauzima Presveto Trojstvo. U usporedbi sa slavljenjem naših rođendana, kako slavimo rođendan Crkve i osjećamo li djelovanje Duha Božjega? Srcu predajemo veliku važnost i ono to zaslužuje. No jesmo li zaokupljeni samo svojim srcem i svojim interesima ili u njemu ima mjesta za Srce Isusovo i Srce Marijino? Ako u našem srcu ima mjesta za slabije, odbačene, siromašne, potlačene, za misije, onda je to dobar znak da naše srce osluškuje otkucaje Srca Isusova i naše zajedničke majke Marije.

Lipanjanske svetkovine i lipanjski sveti pokazuju nam put svetosti. Naši misionari također nam pokazuju put svetosti. Isus pohvaljuje Ivana Krstitelja, ali kaže da je „i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći od njega“ (Lk 7, 28). Sve nas to potiče na samo jedno pitanje: ima li naš život smisla bez svetosti i bez kraljevstva nebeskoga. Uskrsli Krist, naši sveti i naši hrabri misionari kažu nam da se do kraljevstva nebeskoga dolazi putem osobne posvećenosti Bogu u jednoj, svetoj, katoličkoj i apostolskoj Crkvi.

Zahvaljujemo Bogu, koji nas je okupio u ime uskrslog Isusa i u ljubavi Duha Svetoga. Zahvaljujemo mu na daru blažene Pauline Jaricot Crkvi i čovječanstvu. Prepoznamo dar lionske Crkve poslanju univerzalne Crkve i preobrazbi društva po evanđelju. Dopustite mi da vam ponudim neke misli, utemeljene na odlomcima iz Svetog pisma, koje smo upravo čuli.

Počnimo s pitanjem. **Kako da znam da me tko voli? Kako da znam da koga volim? Netko bi mogao odgovoriti govoreći: „To je kada čuvamo darove koje smo primili od onih koje volimo; ili kada imamo njihove slike koje uvijek držimo sa sobom; ili kada čuvamo pisma, tekstovne poruke, e-poruke koje čitamo iznova i iznova, oživljavajući osjećaje koji nikada ne nestaju.“ Naše ljudsko iskustvo ljubavi potvrđuje Isusove riječi u Evanđelju: „Tko mene ljubi, čuvat će moju riječ.“ Držite svoju riječ, dar njegove riječi.**

22. svibnja 2022., Lyon

Beatifikacija Pauline Jaricot

Propovijed kardinala Luisa Antonija Taglea,
prefekta Kongregacije za evangelizaciju naroda

Volimo li Isusa dovoljno da cijenimo njegovu riječ, a to je riječ Oca koji ga je poslao? Držati Isusovu riječ znači slušati ga, učiti od njega, razmatrati i moliti njegovu riječ, kao što je to činila njegova sveta Majka. Ali to ne bi trebao biti oblik sentimentalnosti, niti to znači zaključati Isusovu riječ u škrinju. Isus je rekao: „Ako me ljubite, čuvat ćete moje zapovijedi.“ Isusova je zapovijed da ljubimo jedni druge kao što je on ljubio nas. Vjernost Isusovoj riječi podrazumijeva da živimo po njegovoj riječi, postupamo po njegovoj riječi i učinimo njegovu riječ ljubavi pravilom našeg života. Ali ne trebamo zaboraviti da Isus nije samo glasnik Božje riječi; on je sam Riječ Božja koja je postala Čovjekom. Ljubiti Isusa znači dopustiti mu da aktivno prebiva u nama, da bismo sa svetim Pavlom mogli reći: „Krist živi u meni; svoj život u tijelu živim po vjeri u Sina Božjega, koji me ljubio i sebe predao za mene.“ (Ga-

laćanima 2, 20) Ljubiti Isusa znači odgovoriti zahvalnošću onomu tko nas je prvi ljubio. Ljubiti Isusa znači dopustiti njemu, koji je Riječ Božja, da živi, djeluje i ljubi u meni i po meni. U Pauline Jaricot vidimo živa svjedoka snage ljubavi prema Isusu, ljubavi koja postaje poistovjećivanje s Isusom. To nas dovodi do moje druge točke.

Ljubiti Isusa vjernošću njegovoj riječi dar je od Boga u Duhu Svetome. Isus je rekao: „Zagovornik, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u moje ime – on će vas naučiti sve mu i učiniti da se sjetite svega što sam vam rekao.“ Slaba smo ljudska bića. Kada što ne razumijemo u potpunosti, ignoriramo to i na kraju to zakopamo. Nemamo baš dobro pamćenje ili možda biramo ono što pamtimo. Ako mi se ono što se poučava čini jednostavnim ili korisnim, slušam. Ako to zahtijeva samoodricanje ili samožrtvu, ja to zaboravljam. Moramo priznati da voljeti Isusa držeći njegovu riječ

nije moguće samo ljudskim trudom. Bog zna da to ne možemo učiniti sami; zato Bog šalje Duha Svetoga da nas neprestano poučava i podsjeća na Isusovu riječ. Ljubav prema Isusu uključuje otvorenost za poticaje i iznenađenja Duha Svetoga. Apostoli su u prvom čitanju slušali Duha Svetoga, koji im je pomogao da na nov način razumiju Isusovu riječ, otvarajući tako svoje poslanje ljudima poganskog podrijetla. Duh Sveti nas vodi da idemo svim nacijama i svim narodima u poslanju ljubavi. Duh Sveti osigurava da ne držimo Isusovu riječ kao predmet prošlosti, kao u muzeju. Umjesto toga Duh Sveti otvara nove putove, tako da Isusova riječ i ljubav mogu doprijeti do više ljudi.

Čudimo se koliko je Pauline Jaricot bila poslušna Duhu Svetomu, koji ju je potaknuo novim idejama i inicijativama za širenje evanđelja i služenje siromašnima. U tome je slijedila veliku duhovnu, misionarsku i društvenu tradiciju Crkve u Lyonu.

Neki bi mogli reći da primanje dara Isusove riječi i dara Duha Svetoga uključuje teške odgovornosti, kao i odbacivanje i progon. To potvrđuje iskustvo apostola, svetaca i mučenika. Ali tješi nas i drugi Isusov dar: mir. Isus kaže: „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem

vam ga, ali ne kao što svijet daje.“ Ako ljubimo Isusa, čuvat ćemo njegov mir, a ne mir svijeta ili sila koje se protive Bogu. Evo nekoliko primjera kako svijet daje mir: kada težnja za sebičnim interesom određuje odluke i postupke, kada jedna skupina dominira nad drugima, kad se resursi rasipaju i koriste za ekstravagantan način života, kad se ljudske osobe elimini- raju jer nije zgodno živjeti s njima, kada zidovi sprječavaju ljude koji su drugačiji od nas da nam se približe, kada ima dovoljno novca za proizvodnju oružja, ali nedovoljno da se osigura pristup vodi, hrani, domu, obrazovanju, lijekovima i poslovima. Svijet koristi te strategije za mir koji je njegov vlastiti. Isusovi učenici, sa svoje strane, kako oni doživljavaju dar njegova mira, puninu Božjih blagoslova? Pogledajmo neke primjere. Sveti Petar i ostali učenici radovali su se što su bili dostojni trpjeti progon u ime Isusovo (*Dj* 5, 41). To je Isusov mir. Sveti Pavao kaže da je Isus naš mir, onaj koji je srušio zid mržnje među narodima (*Efežanima* 2, 14). To je mir u Isusu. Sveti Pavao je prihvatio gubitak svega da bi stekao Krista (*Filipljanima* 3, 8). To je Isusov mir. Služenje Isusu u gladnome, žednome, strancu, golome,

bolesnome, zarobljeniku vodi do vječnog blaženstva. To je Isusov mir. Samo će mir Isusov obnoviti čovječanstvo i zemlju. Kristov mir dao je Pauline Jaricot spokoj, strpljenje i hrabrost da se suoči s fizičkim poteškoćama, klevetama i poniženjima. To je Isusov mir.

Razmišljali smo o tri dara: o daru Isusove riječi, o daru Duha Svetoga i o daru Isusova mira. Tko s radošću prima te darove, postaje Isusov prijatelj, misionar Crkve, brat ili sestra siromaha i oruđe sveopćeg bratstva i mira. Blažena Pauline Jaricot postala je sve to jer je prihvatila Božje darove. Sad je red na nama!

BRAZIL
– s. **Beatrica Krstačić**

Pri iskustvu gorećeg grma Bog je rekao Mojsiju: "Vidio sam trpljenje mog naroda..." Razmišljajući o životu tijekom proteklih mjeseci, o distanciji koju smo morali održavati i maskama kojima smo se štitili, shvatila sam da su nam oči dobile na neizmjerne važnosti. U mojem osobnom iskustvu oči su prodirale u dubinu boli osoba koje sam susretala, koje su mi inače bile fizički blizu, i po ovoj novonastaloj situaciji učinile su me dijelom svojeg trpljenja. Bili smo lišeni nekih aktivnosti, ali obogaćeni iskustvima ljudskih osobnih povijesti i zbližavanju u iskustvu samog Boga, koji je bio i uvijek je prisutan u svim našim stradanjima, jer on je Onaj Koji Jest.

Trpljenje mog naroda

Situacija po svijetu nam je općenito poznata, ali ovdje u našoj brazilskoj realnosti nastala je velika nezaposlenost, a time i gladovanje milijuna ljudi. Bogu hvala i svim dobročiniteljima, mogle smo pomoći više od 200 osoba u hrani i nešto odjeće. Bilo je dobrotvora i u samoj zemlji, koji su stvarno željeli pomoći i potrudili se biti solidarni. Na taj način mogle smo se i mi seestre približiti više osobama i obiteljima u potrebi, saslušati ih u njihovim konkretnim situacijama. Život u malim prostorima bez opcije za aktivnost bio je za neke nesnošljiv. Najviše zbog toga što većina obite-

liji ima u istome obiteljskom sastavu više vjerskih nazora. Tako je dirljivo čuti kada ljudi kažu: "Hvala dragomu Bogu, koji je svrnuo pogled na nas i stavio nam ljude na put koji su nam potpora u hodu i ruka u padu!" Iskustvo s ljudima uvijek mi nanovo pokazuje da Isus –Bog ulazi u srca ljudi na razne načine, jer je on Bog koji jest, jer je beskrajno milosrdan i dobar. Primjećivalo se dosta da neke osobe nisu bile sposobne podnositi situaciju izolacije. Proživljavale su depresivno stanje i k tomu još i iskustva bolesti i smrti najbližih i općenito svih koji su polako odlazili s ovog svijeta.

U toj mučnoj realnosti nekih osoba anđeo Božji mi je dao ideju da nešto učinim. Bila je to kap u moru, ali nabavila sam slike Milosrdnog Isusa i na jednostavan ih način ornamentirala. Molila sam župnika da ih blagoslovi i odnijela ih ili poslala po drugim osobama da ih podijele potrebitima da gledaju u njega, koji jedini može izvući svakoga iz teške situacije. I bude često puta tako kod mnogih koji mu se utječu.

Tek ove godine naš dječji vrtić smio je ponovno otvoriti vrata za mališane. To je i za djecu bilo veliko veselje, jer i njima je u malim prostorima i skromnim mogućnostima za

EKVADOR
– don Luka Pranjić

Daruju se bezrezervno!

Život bilo mučno biti gotovo stalno u kući. Usto u vrtiću dobivaju obroke, a kod nas i pouku, koja im pomaže kada prijeđu u prve razrede državnih škola, koje, nažalost, dosta loše funkcioniraju. Uz uobičajnu predškolsku nastavu djeca dobivaju i vjersku pouku.

U našoj župi katehetska pouka postoji još od prošle godine, iako ne onako kako bi se očekivalo, jer još uvijek ima izvjesne nesigurnosti. Dječji misionari dosta su aktivni. Uza sastanke i pouku idu u sela i skupljaju pomoć za siromašnije obitelji. Oni vode jednom mjesečno liturgiju svete mise i druge pobožne aktivnosti. Još je važno primijetiti da broj ljudi koji živi na ulici sve više raste, jer mnogi koji su podstanari ne mogu plaćati stan zbog nezaposlenosti, a o hrani da i ne govorimo. Dodatno je teško višečlanim obiteljima. Naše sestre zajedno sa skupinom laika navečer odnesu više od 150 obroka na određeno mjesto gdje se ljudi skupljaju. Tako čine barem dva puta mjesečno, a ima i drugih skupina koje to isto rade na drugim strateškim mjestima. Na taj način se barem malo utaži glad i spašava ljudska osoba od onoga najgora. Teško je reći da to u potpunosti spašava ljude koji su u stalnoj opasnosti za dušu i tijelo, ali pomaže.

Znamo da smo svi u Duhu povezani s čovječanstvom i u ovoj globalnoj situaciji. Ostanimo i dalje povezani u dobrohotnosti i solidarnosti u svemu što jesmo i činimo. Srdačan pozdrav svima koji sudjeluju u planu Božjem, a napose vama koji nas pratite na tom putu!

Dragi prijatelji i podupiratelji misija!
Javljam vam se nakon duljeg vremena da podijelim s vama radosti i nade, žalosti i tjeskobe misijskog djelovanja u Ekvadoru. Prošle su gotovo tri godine od mojeg dolaska u ovu prekrasnu zemlju i među ove drage i dobre ljude. Mogu reći da sam se „uhodao“ u svakom pogledu. Čak sam počeo jesti rižu i tako nadoknadio kile koje sam rapidno izgubio u prvoj godini! Župa raste i napreduje, crkve su sve punije, imamo i dosta „povrataka“ u Katoličku crkvu. Otkako je ovdje osnovana župa (dvije i pol godine), vidi se kako su ju mnogi zavoljeli kao svoj dom, posebno djeca i mladi. Zahvaljujući pomoći prijatelja misija iz domovine, izgradili smo župni ured, jednu veliku dvoranu za susrete, obnovili crkvu i sada gradimo četiri prekrasne dvorane za vjeronauk. Imamo i dvije velike zajednice mladih, kao i izvrsnu ekipu vjeroučitelja i suradnika, koji su, uz malo koordinacije s moje strane, pravi protagonisti pastorala u misiji. Daruju se bezrezervno!

Ovdje sve vrvi životom i aktivnostima. Dvorište crkve pretvorilo se u pravi mali trg čitavog *barrija* (kvarta). Bez obzira na poplavljene ceste i sezonu tropskih kiša (koja je, vjerujte, nešto veoma neugodno), ni u jednom trenutku ovi moji ljudi, kojima se toliko divim, nisu malaksali u svojim nastojanjima da budu na pomoć u svakom trenutku. Obilaze bolesnike pripremajući ih za dolazak svećenika, organiziraju male vjeronaučne skupine djece u udaljenim naseljima i među najsiromašnijima, dijele obroke, gaze po blatu i vodi obilazeći kuće i pozivajući ljude na svetu misu. Oni su heroji misija, oni su moji učitelji vjere i požrtvornosti! Ja pomalo u šali svoj misijski pastoral ovdje nazivam *la pastoral del puedes* (pastoral možeš). Kada god pitaju: „Padre možemo li?“, ja samo kažem: „Možete!“

Ima i jedna novina! Biskup me imenovao biskupijskim povjerenikom za pastoral Indijanaca. Prije dolaska u Ekvador, znajući na koje područje idem i da su ondje Indijanci istaknuta manjina, nisam ni sanjao da ću raditi s njima. Dogodilo se to ovako. Neki suradnici posjećivali su kuće po misiji, susreli skupinu Indijanaca i pitali ih jesu li katolici (većina Indijanaca na našem području su pentekostni kršćani), na što im oni odgovore da jesu. Da skratim, nakon nekoliko dana dolaze k meni Indijanci i kažu da će ići na misu, ali da bi željeli kao zajedni-

ca nakon nedjeljne mise na svojem jeziku kičua i uza svoje pjesme još neko vrijeme slaviti Boga, a ja, naravno, kažem da može. Nakon nekog vremena počeli su dolaziti Indijanci iz cijelog grada i sada imamo u župi zajednicu od nekih dvjestotinjak ljudi. Primijetio je to biskup i rekao mi da bi želio organizirati pastoral Indijanaca na području čitave biskupije i mene imenovati povjerenikom. Ja sam mu rekao da sam tek došao i da ne vladam još dobro jezikom za takvu službu, a on će nato da su i oni tek došli (na to područje) te da ni oni ne vladaju dobro španjolskim jezikom, pa ću baš zato biti odličan izbor. Eto, milosnom intervencijom Božjom sada imamo četiri katoličke zajednice Indijanaca u četiri veća grada. Bog doista ima izvrstan smisao za humor.

Rekao sam da ću s vama podijeliti i žalosti i tjeskobe. Jedan dobar dio moje župe ilegalno su naseljena područja (*invasiones*), u kojima ljudi žive gore nego u brazilskim favelama. Nemaju vode, žive u kolibama od trske. To se područje otkako sam došao

učetverostručilo. Mislim da ondje sada obitava već pet tisuća ljudi. Djeca ne idu u školu, haraju mnoge zarazne bolesti zbog nehigijene – uglavnom, situacija je sve gora. Iako je to područje na manje od kilometra od župne crkve, ja onamo odlazim jednom mjesečno imati misu jer se oni srame doći u župnu crkvu. Odaziv je skroman. Vjeroučitelji okupljaju djecu na tom području u nadi da će roditelji pristati uključiti ih u vjeronaučne skupine da bi primili sakramente. Želja nam je pokrenuti i malu pučku kuhinju.

U zemlji rapidno raste stopa kriminala zbog obračuna narkokartela. Guayaquil je postao glavna luka za izvoz droge na Pacifiku. Naručena ubojstva su svakodnevnica. Samo posljednje godine pokopao sam deset mladića s područja župe (pripadnika banda) koji su bili žrtve tih naručenih ubojstava od suparničke bande. Rat za teritorij je nemilosrdan. Nadamo se boljim vremenima!

Eto, toliko od mene. Molite za nas, molite za Ekvador!

RUSIJA
– S. M. Augustina / S. Mirjam

Slavlje u Taganrogu

Dana 1. svibnja 2022. bio je poseban dan: šesta godišnjica posvete župne kapele, posjet našeg biskupa mons. Clemensa Pickela i krizma, a u Azovu dan ranije slavlje sv. Marka, župnog zaštitnika.

U maloj azovskoj zajednici, u toploj atmosferi, svi su strpljivo čekali red na ispovijed kod biskupa, aktivno sudjelovali u misi, zadržali se na druženju. Djeca su razgledala nepoznat predmet – biskupov pastoral i pomogla mu ga rastaviti i pospremiti.

Sljedeći dan u Taganrogu, iako je župa puno veća, ista takva obiteljska atmosfera: u prepunoj crkvi, s gostima iz Azova, Jejska i Rostova na Donu, zajednička svečana liturgija. Šest kandidata za krizmu dugo su iščekivali taj dan. Mladi su trebali navršiti 16 godina, a odrasli dočekati posjet biskupa. Svjesno su obnovili svoja krsna obećanja, a kasnije posvjedočili neke detalje iz vlastitoga duhovnog odrastanja i koliko im crkvena zajednica u tome pomaže. Roditelji su zahvalili biskupu na brizi za našu župu, u kojoj od njezina ponovna osnutka nije bilo nedostatka svećenika, što je za naše prilike prava povlastica.

U dvorištu poslije fotografiranja sve je bilo u pokretu: župljani su nudili jedni druge jelima koje su pripre-

mili, a mnoštvo djece bezbrižno je trčalo između odraslih. Mlade obitelji govorile su biskupu o svojem trudu u organizaciji ljetne duhovne obnove, pa i njega pozvale. Jedna skupina ljudi razgovarala je o značenju sakramenta potvrde, a djevojka Aleksandra me je upitala

zašto ga ona nije primila – ta krštena je u Katoličkoj crkvi u Latviji. Čuvši da je za krizmu potrebna i ispovijed, brzo je zaključila: „Onda ništa!“ No s tim se nisu pomirile njezine prijateljice i dok su ostale prati sude, hrabrile su ju da se ne boji. Nadamo se da će to uroditi plodom.

Naši krizmanici

Svatko od njih ima osobnu povijest rasta u vjeri, borbe i prolaska kroz krize. Zahvalni smo Bogu što smo dosada mogli biti uz njih, biti im blizu.

Tatjana iz Jejska krštena je kao odrasla. Kad je prije osam godina trebala primiti krizmu, pokvario se autobus i ona je zakasnila. Zato je ovaj put došla s mužem čak dan ranije i prenoćili su kod nas. Na odlasku su nam napomenuli da nas čekaju u Jejsku, u svojoj kući, gdje će biti sveta misa. Put od 370 km koji su oni tih dana prošli čeka uskoro i nas.

Lilija je potomak Nijemaca koji su u sovjetsko vrijeme uspjeli sačuvati vjeru i predati ju novom naraštaju. Tek kad je došla u mirovinu

i doselila se u grad, gdje ima crkva, dobila je mogućnost primanja sakramenata, pa tako i potvrde.

S Viktorijom i Mihaelom povezani smo od njihova rođenja, a još više poslije smrti njihove mame. Oni su odrasli u Crkvi, za njih se brine ne samo baka, već i krsni kumovi. Mihail je na potvrdu uzeo ime svetog Tarzicija i nasljeduje ga u brizi za euharistiju – on u Azovu priprema sve za misu.

Bog prekrasno djeluje i u duši Aline, koja je jedini katolik u svojoj obitelji i dosad je sačuvala povezanost s Crkvom u ne baš idealnim uvjetima života. Kada njezini roditelji primjećuju da se poslije duhovnih obnova vraća smirenija i bolja, Alina im objašnjava da je tih dana bila na pričesti.

Albert je najstarije dijete mnogobrojne katoličke obitelji, koja je jedna od najaktivnijih u župi i koja očekuje mnoga slavlja: sada prvu pričest za kćer Dijanu, a i ostali pomalo rastu...

Večernji dekanatski susret

Navečer smo očekivali goste – svećenike i redovnice iz našeg dekanata. No biskup je odlučio da idemo u susjednu župu, u Rostovu na Donu, jer mu sljedeći dan za putovanje do Saratova ostaje 70 km manje. U ovo vrijeme, kada zrakoplovi na jugu Rusije ne lete, on autom posjećuje udaljene župe svoje biskupije.

Krizmanici na služenju

Iako smo se trudili u izgradnji naših krizmanika u kršćanskoj zrelosti, ne želimo ih sada prepustiti samima sebi. Njima je i dalje potrebna podrška. Zato smo ih tjedan kasnije uključili u aktivno služenje u župi: pripreme dvorišta za dječje i obiteljske susrete. Time su bili zajedno, mogli još jednom podijeliti svoje dojmove s potvrde i svojim rukama konkretno probati kršćansko služenje. Ovim putem obraćamo se svim krizmanicima u Hrvatskoj koji će ovo čitati da se sjetite naših mladih i mole za njih da astraju na putu vjere.

Razgovor s ocem djevojčice koja je čudesno ozdravila nakon molitve Paulini Jaricot, utemeljiteljici Djela za širenje vjere

? **Možete li nam predstaviti svoju obitelj?**

! Mi smo četveročlana obitelj – Nathalie, Lou-Anh, Mayline i ja, Emmanuel. Lou-Anh je rođena u Nizozemskoj, a Mayline u Versaillesu, u Francuskoj. Radimo isti posao više od dvadeset godina i supruga i ja upoznali smo se u jednom od restorana u kojima smo radili. Proputovali smo mnoge zemlje i gradove zbog posla, a sad smo se smjestili u Annecyju. U braku smo već dvadeset godina i veselimo se proslavi i obnovi naših zavjeta.

? **Možete li nam ispričati što se zapravo dogodilo Mayline 2012. godine?**

! Planirali smo preseliti se iz Lyona u Mandelieu (južna Francuska) i unajmili smo mali stan u Lyonu da bi Mayline i Lou-Anh

završile školsku godinu. Željeli smo se oprostiti s obiteljima školskih prijatelja te smo organizirali malu zabavu za djecu i roditelje. Dok smo jeli, Mayline se počela gušiti komadićem hrane. Krenula je prema meni držeći se rukama za vrat da bi pokazala da ne može disati. Unatoč svim mojim pokušajima da izvadim taj mali komadić hrane, došlo je do zastoja disanja i zatajilo joj je srce. Hitna pomoć ju je uspjela vratiti u život. Tijekom noći u bolnici ponovno je imala nekoliko srčanih udara. Liječnici su se silno trudili održati ju na životu.

? **Koja je bila dijagnoza?**

! Nakon mnogo dana koje je provela u komi, stanje je bilo sve gore i gore. Iako je mogla disati i njezino srce je radilo, mozak joj je pretrpio preveliko oštećenje da

bi mogao upravljati tijelom. Smanjio se i svi neurosignali su nestali. Sve je upućivalo na to da će uskoro uslijediti smrt.

? **Koji je bio savjet liječnika s obzirom na stanje u kojem se nalazila Mayline?**

! Nakon obrade svih rezultata pretraga, liječnici su nam ponudili „plan“ za njezinu smrt. Budući da je još disala, jedino što je dobivala bila je hrana. Da joj ublaže bol, liječnici su predložili da prestanemo s hranjenjem, da bi mogla preminuti umjesto da ostane u stanju nepovratne kome.

? Zašto ste odlučili moliti deveticu Pauline Jaricot, a ne kojoj poznatijoj svetišci?

! Jedna majka u školi koju su djevojčice pohađale, a koja je već izgubila dvoje djece, nije mogla pustiti da Mayline premine a da ne zamoli Pauline za pomoć. Stoga nam je odlučila dati deveticu koju bismo oboje molili tijekom tih devet dana.

Ta majka, Elisabeth, članica je Društva žive Krunice, koju je pokrenula upravo Pauline. U to vrijeme obilježavalo se 150 godina od njezine smrti. Nathalie i ja smo molili Pauline da se zauzme kod Boga da vrati Mayline u život. Zadnji dan devetnice bio je zadnji dan škole i s drugim smo roditeljima molili u crkvi.

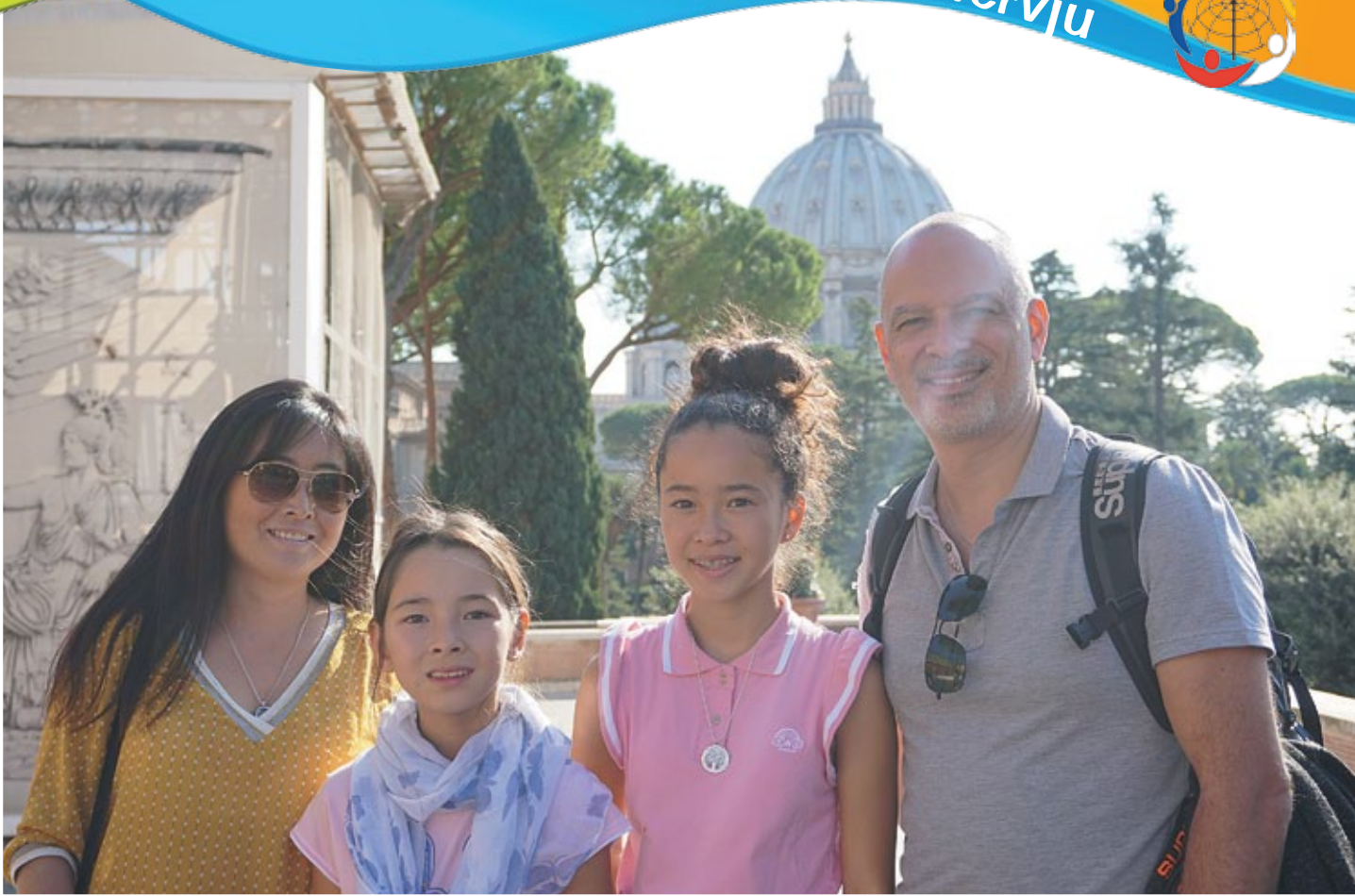
Tog dana Mayline je premještena u drugu bolnicu, na jugu Francuske. Isti taj dan kad smo ju posjetili, vidjeli smo da je drugačija. Pitali smo bolničare je li se što dogodilo na putu, no oni su rekli da nije. Ipak, mi smo tvrdili da je nešto drugačije. Liječnici u toj bolnici bili su uvjereni da su iz Lyona došli krivi nalazi, jer nisu odgovarali njezinu stanju. Oni

su tvrdili da Mayline ne će umrijeti, ali da će doživotno ostati u krevetu i vegetirati. Nekoliko dana nakon što smo završili deveticu, njezino stanje je počelo ići nabolje. Mi smo stalno liječnicima govorili da se stanje mijenja, no oni su nas uvjeravali da to nije moguće, već da to eventualno mogu biti refleksi pokreti. Nekoliko dana nakon završetka devetnice, za vrijeme dok smo bili u sobi zajedno s liječnicima, Mayline je zazvala mamu. Tad su i oni shvatili

da se stanje promijenilo. Mayline je počela otvarati oči i njezin povratak u život liječnici su objasnili kao nevjerojatan.

Nakon nekoliko godina liječnicima nije bilo jasno kako Mayline može hodati, govoriti i pohađati školu, jer trebala je ili umrijeti ili ostati u komi do kraja života, pa su tražili da još jednom ponovimo sve pretrage. Tako je još jednom napravljena čitava obrada i provjera moždanih funkcija. Sve je bilo u redu i točno kako

treba biti ili potpuno obnovljeno. I dalje je sve bilo nevjerovatno, ali istinito! To je prvi puta u medicinskoj povijesti da se mozak koji je potpuno izgubio funkciju i koji se smanjio u potpunosti povratio sve funkcije.

? Kako ste se osjećali kad je Crkva priznala ozdravljenje vaše Mayline kao čudo?

! Od 2012. godine znali smo da je riječ o čudu. Znali smo to i konkretno doživjeli te nam nitko ne može tvrditi ništa drugo. Papi na objava osam godina nakon toga potvrđuje da je čudo Pauline Jaricot službeno priznato. Kad je sve službeno objavljeno, bila je to velika zahvala i trenutak milosti koji oduzima dah. Ono na čemu smo zahvaljivali postalo je stvarno i bio je to najbolji način da proslavimo sav rad i trud koji je Pauline uložila u izgublenu situaciju s Mayline.

? Koliko je Pauline Jaricot važna u životu vaše obitelji?

! Pauline je u svim mojim molitvama i uz mene od 2012. godine. Puno smo naučili od nje. Mayline smo upoznali s Pauline. Oduvijek smo željeli objasniti joj

Liječnicima nije bilo jasno kako Mayline može hodati, govoriti i pohađati školu, jer trebala je ili umrijeti ili ostati u komi do kraja života, pa su tražili da još jednom ponovimo sve pretrage. Tako je još jednom napravljena čitava obrada i provjera moždanih funkcija. Sve je bilo u redu i točno kako treba biti ili potpuno obnovljeno. I dalje je sve bilo nevjerovatno, ali istinito!

kada bude dovoljno odrasla kako su Pauline i Bog bili uz nju ne samo na dan čuda, već i u mnogim drugim okolnostima. Mayline sada vrlo dobro zna tko je Pauline, kako je izgledao njezin život i kako je pomagala radnicima.

? Što za vas znači beatifikacija Pauline Jaricot?

! Upravo će taj trenutak biti najintenzivnija i najtoplija prosla-

va zahvalnosti. Dan kad će Pauline biti otkrivena svijetu ne samo zbog svoje odanosti Isusu, nego i zbog svoje uloge u ostvarenju čuda svima pokazuje da Bog svakodnevno daje znakove svojih djela po svima nama i u našim životima.

? Koja je vaša poruka našim čitateljima?

! Čak i ako je ova priča imala užasan početak, završetak je prekrasan. Ostali smo četveročlana obitelj, bez obzira na lošu dijagnozu. Devetnica Paulini potaknula nas je da otkrijemo najveću ljubav koju možemo primiti, a posebno Mayline. Također nam je pokazala da molitvom možemo postići čuda i nevjerovatne stvari. Ljubav koju smo u molitvi primili od svih izravno je ušla u najdublje područje naše duše.

Ljubav je isto tako čudo za sebe. Kršten sam nekoliko godina nakon nesreće, jer je ono što sam proživio konačno bio odgovor na sve moje sumnje. Molim vas, volite sve, jer to je najbolji lijek za sve bolesti, a toliko ćete dobiti natrag. Puno hvala!

Molimo za kršćanske obitelji svega svijeta, da konkretnim djelima žive zahvalnost ljubavi i svetost svagdašnjeg života.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Prije nešto više od šest mjeseci mladi bračni par, govoreći o tek sklopljenu braku, među ostalim je istaknuo: „Euharistija je hrana snage naše ljubavi. Svako, naime, dobro koje imamo ili činimo može jedino dolaziti od Boga, koji je samo Dobro. Isto tako ljubav, ako hoće biti prava, mora dolaziti od Božje ljubavi. Redovito prisustvovanje svetoj misi i primanje Tijela Kristova čini da postajemo novi ljudi, kristoliki. Tad je i naša ljubav bliža onoj pravoj ljubavi kakvu vidimo da Krist ima prema nama. Sami nemamo snage ljubiti do vječnosti, ali snagom euharistije,

priteljovljeni Kristu, možemo ljubiti iznad ljudskih dimenzija. Zato ima smisla poziv koji supružnici nalaze kod svetog Pavla, koji govori o smrti na križu koja se nastavlja u euharistiji te potom u svagdašnjem predanju, noseći zajedno poteškoće, koje su onda upola manje, pa tako i radosti, koje se u našem zajedništvu udvostručuju. Tada svaka stvar služi našem posvećenju, čega je sakrament ženidbe znak i potvrda, jer u našoj ljubavi, jednostavno, stanuje Bog, koji, uostalom, i jest izvor naše ljubavi. Kad se toj svojoj međusobnoj ljubavi beskrajno radujemo, zapravo

je taj beskraj sam Bog, jer se on tomu najviše raduje. Njegova je bit ljubav, koja se, eto, ostvaruje u našem braku kao mužu i ženi – Bogu na radost.“

Bismo li mogli naći bolji komentar ove Papine nakane za mjesec ljubavi Božje, izražen u stvarnosti i simbolu Isusova Srca? Evo kako se sam Papa Franjo obratio mladima u Slovačkoj prije pola godine: „Sanjajte ljepotu koja ide onkraj vanjske pojavnosti, onkraj šminke, onkraj modnih nagnuća. Sanjajte bez straha da zasnujete obitelj, da rodite i odgojite djecu, da proživite život dijeleći sve s drugom osobom.“

Pismo i molitva za misije

Kad ste zadnji put komu napisali pismo ili uopće primili pismo? Neki pripadnici mlađih naraštaja nikada nisu napisali pismo. Komunikacija se svodi na tipkanje i snimanje glasovnih poruka. Međutim, pisanje pisama nekada je bio najvažniji oblik komunikacije. 11. svibnja obilježavamo Svjetski dan pisanja pisama. Digitalna transformacija jedan je od glavnih razloga zašto smo prestali pisati pisma. Lakše je poslati e-poruku, SMS, snimiti i poslati glasovnu poruku nego napisati pismo i otići u poštu te čekati u redu da bismo kupili marku i poslali pismo. Zatim čekati koji dan dok pismo stigne!

Naš poznati misionar otac Ante Gabrić napisao je oko 8000 pisama roditeljima, rodbini, prijateljima i dobročiniteljima misija. Spavao je vrlo malo, i bez obzira na umor i sve obveze koje je imao, uvijek je pronalazio vrijeme da napiše barem

nekoliko riječi zahvale. Njegova pisma iznimno su vrijedna za duhovni rast, jer se u njima osjeti živa ljubav prema Majci Božjoj, Isusu, euharistiji i beskonačno pouzdanje u Boga. Otac Gabrić poznat je po entuzijazmu koji pršti iz njegova radosnog srca, i to bez obzira na problem u kojem se nalazi. Upravo ta živa radost osjeti se u njegovim pismima.

Danas se rijetko pišu pisma i baš zato vas pozivamo da napišete pismo! U inat užurbanu vremenu u kojem živimo, odvojimo vrijeme i napišimo pismo. Napišite pismo misionaru ili misionarki. Naši misionari i misionarke nalaze se na raznim stranama svijeta: Albanija, Antigva i Barbuda, Argentina, Benin, Bolivija, Brazil, Čile, DR Kongo, Ekvador, Gana, Haiti, Island, Kamerun, Kenija, Kosovo, Madagaskar, Maroko, Nigerija, Peru, Ruanda, Rusija, Salomonski Otoci, Tanzanija, Uganda i Zambija.

Posjetite stranicu Nacionalnoga misijskog ureda u RH www.misije.hr i upoznajte hrvatske misionare. Odberite koga ćete razveseliti i pismo pošaljite na adresu: Papinska misijska djela, Ksaverska cesta 12 a, 10 000 Zagreb.

Pisma povezuju i donose radost. Potaknite djecu i školarce da napišu pismo i nacrtaju nešto. Upoznajte ih s hrvatskim misionarima i misionarkama. Međutim, ne propustite pomoliti se za misionara ili misionarku kojima pišete pismo. Jedno *Zdravo Marijo* i pismo kao malo djelo ljubavi vode ususret Bogu. Sva pristigla pisma podijelit ćemo misionarima i misionarkama. Bit će to velika radost i zato nemojte žaliti vrijeme koje ćete uložiti da biste napisali pismo. Ujedinjeni u vjeri molimo za naše misionare i misionarke te ne zaboravimo da smo svi pozvani pomoći i biti misionari ondje gdje jesmo. Neka vas molitva i pisanje pisama ispune radošću!

Opća skupština PMD-a u Lyonu i nova blaženica

Od 16. do 23. svibnja u Lyonu je održana Opća skupština Papinskih misijskih djela (PMD), na kojoj je sudjelovala i nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela RH s. Ivana Margarin, zajedno sa 120 nacionalnih ravnatelja iz cijelog svijeta, kao i predsjednik PMD-a mons. Giampietro Dal Toso te četiri glavna tajnika Papinskih misijskih djela. U sklopu skupštine 23. i 24.

svibnja održan je dvodnevni formativni tečaj za ravnatelje imenovane prošle godine.

Veliki događaj ove godine u Lyonu bila je beatifikacija Pauline Jaricot (1799. – 1862.), utemeljiteljice prvoga misionarskog djela, Djela za širenje vjere. Nova blaženica svima nam može biti uzor izgaranja za Boga jer svojim primjerom života svjedoči da je svaki krštenik pozvan

na poslanje u Crkvi. Cilj je Djela za širenje vjere otvoriti srce svakog vjernika prostranstvu misionarskog horizonta duhovnom i materijalnom potporom naviještanju Kristova kraljevstva.

Pauline Jaricot rođena je u dobrostojećoj obitelji, a preminula u siromaštvu. Papa Franjo ističe da njezinom beatifikacijom Crkva potvrđuje da je znala prikupljati bla-

Salezijanac i misionar don Ivan Stojanović u Kraljevcu na Sutli

Salezijanac i misionar don Ivan Stojanović 13. svibnja ove godine posjetio je Osnovnu školu Pavla Štoosa u Kraljevcu na Sutli u sklopu projekta *OŠ Pavla Štoosa za Katoličku misiju Tatale u Gani*, čiji su nositelji vjeroučitelj Tomislav Rajić i učiteljica Antonija Rajić. U projektu pomoći za Misiju Tatale, u kojoj djeluje don Ivan Stojanović, sudjeluju svi učenici škole.

Karizmatični svećenik sve je oduševio svojim živopisnim izlaganjem o životu i radu misije. Učenici su sa zanimanjem slušali o izgradnji kapela, škola i bunara, evangelizaciji i oratoriju. Postavljali su mu pitanja, na

koja je rado odgovarao. Imali su prigodu vidjeti i čuti o velikoj razlici života u Hrvatskoj i Gani i koliko smo nedovoljno zahvalni na svemu što imamo, a posebno su ih razveselili afrički bubnjevi, koje su učenici vidjeli uživo. Uz pjesmu i zajedničko fotografiranje završeno je druženje s misionarom.

Projektom i misionarovim izlaganjem željeli smo pobuditi kod učenika empatiju prema djeci koja žive u bitno lošijim životnim uvjetima, pa zato već od početka ove školske godine prikupljamo dobrovoljne priloge za potrebe Misije Tatale. Time naš projekt ne završava, već se nastavlja i narednih godina.

**vjeroučitelj Tomislav Rajić
i učiteljica Antonija Rajić**

OŠ Žakanje u akciji Voda za život

Dati čovjeku piti i omogućiti žednomu da utaži svoju žeđ veliko je djelo milosrđa. Osnovna škola Žakanje uključila se u korizmenu akciju Papinskih misijskih djela u RH *Voda za život*. Na taj način učenici su si usvijestili važnost i vrijednost vode za život, ali i naučili kako žive njihovi vršnjaci u misijskim zemljama te što sve moraju

činiti da bi došli do vode. Učenici su pripremili plakat, koji je bio postavljen u školi, da bi svi mogli pogledati i naučiti nešto o važnosti vode. Izradili su kutijice za donacije i u raznim aktivnostima učili o vrijednosti vode za život, na koji način štedjeti vodu i kako pomoći onima koji su u potrebi i kojima pitka voda predstavlja luksuz. Svi

zajedno postali smo svjesniji koliko smo sretni i bogati što imamo pitku vodu. Odvajali smo novčice kao kapljice zahvalnosti i prikupili 1140 kuna. Prikupljene novčice iz kasica uplatili smo na račun Papinskih misijskih djela i sretni smo što smo svojom kapljicom sudjelovali u ovoj akciji i pomogli.

Gabi Tomašić, vjeroučiteljica

BUĆA

Misijska akcija iznad svih očekivanja

U prvom valu pandemije koronavirusa u proljeće 2020. godine većina je bila uplašena za vlastito zdravlje i sigurnost. Tomu su najviše pridonijeli mediji i stručne službe, koje je novi virus uznemirio svojim (ne)predviđanjima, pojavnim oblicima i posljedicama. Mnogi su pohrlili u veletrgovine i osigurali se više nego u vrijeme rata. Dobar je to pokazatelj stanja duha današnjeg čovjeka i o tome bi imali što kazati specijalisti različitih struka. No nije nam cilj analizirati početke pandemije koronavirusa i ponašanje ljudi u tom vremenu, nego ukazati na riječi župnika Župe sv. Antuna Padovanskoga u Boću, kraj Brčkoga, koji je i u tom vremenu sa svojim vjernicima prikupljao za misije i rekao da nas neće spriječiti nijedna pandemija u pomaganju potrebitima u misijama i djelu evangelizacije.

I tako svake godine župnik Maršić i njegovi vjernici tijekom korizme prikupljaju za misijsko djelovanje Crkve.

Kaže župnik Maršić da je korizmeno prikupljanje i misijski pastoral postao dio redovitoga župnog pastorala te malobrojne župne zajednice, koja ne broji ni 400 vjernika. Oni redovito mole za misije, ali se i odriču za misije, jer su ove godine nadmašili sami sebe i prikupili nevjerojatnih 12 000 konvertibilnih maraka (45 600 kn). Njihovo korizmeno odricanje molitva je sama po sebi. Učvrstit će njihovu vjeru, ali i umnožiti dobrotu potrebitima u misijama te potaknuti mnoge da tako čine. Olakšat će mnogima tegobe života i pomoći širenje radosne vijesti diljem svijeta. Pokazali su još jednom dobrotu posavskog srca, koje je veće od njihove plodne i prostrane Posavine.

Naši misionari i njihovi vjernici redovito mole za svoje dobročinitelje. Kad se susretnu i ujedine molitve, s naših strana i one iz misija, postiže se duhovna blizina koja rađa plodove Duha Božjega i siguran je put spasenja. (PMD BiH)

„Kruh svoj s gladnim dijeli“ u Novoj Biljoj

Prvopričesnici Župe Duha Svetoga u Novoj Biljoj, u sklopu ovogodišnje pripreme za primanje sakramenata svete ispovijedi i pričesti, imali su akciju Kruh svoj s gladnim dijeli. Tri su korizmene nedjelje (2., 4. i Cvjetnu nedjelju) pripremili slatke i slane kiflice, koje su osobno radili uz pripomoć roditelja. Nakon nedjeljnih misa u župnoj i u filijalnoj crkvi u Zabilju župljani su mogli kupiti pripremljene kiflice i dati svoj novčani prilog za potrebite. Akcija je namijenjena za pomoć ratom pogođenima, a na poseban način za djecu u Ukrajini. Na Cvjetnicu su akciji dodali nakanu i za misije, kad su se najmlađima sa svojim slatkim proizvodima pridružili i članovi Franjevačkoga svjetovnog reda.

Za potrebe misija prikupili su novčana sredstva u iznosu od 500 maraka, a za ratom pogođene u Ukrajini 1600 maraka. Prvopriče-

snicima je to bio vrlo pozitivan izazov, a na njima se vidjela radost i zadovoljstvo zbog osobne angažiranosti da mogu svojim malim prinosom učiniti čiji život barem malo sretnijim i lakšim. Također svojim sudjelovanjem stvaraju svijest osobne nagažiranosti u izgradnji boljeg svijeta. Dok su jedni bili uz pripremljeni stol, radosno i živo nudili svoje proizvode, drugi su na vratima crkve pozivali župljane uzvikujući: „Posjetite naš štand, uzmite naše kiflice i pomozimo zajedno potrebite!“ A pri brojanju prikupljenih priloga dali su svoj zaključak. „Mi, ovako mali, kako smo lijepo prikupili, a nismo previše vremena ni materijala potrošili!“ Mali godinama, ali veliki u ovoj hvale vrijednoj akciji, nama odraslima pokazali su primjerom što se može zajedno za druge učiniti. (PMD BiH)

PROZOR

Prva pričest u znaku obitelji i zauzetosti za druge

Nakon vjeronaučne pripreme, koju je vodila s. Marinela Zeko, na Drugu vazmenu nedjelju, koja se slavi i kao Nedjelja Božjeg milosrđa, u Župi Presvetog Srca Isusova u Prozoru bila je prva sveta pričest.

Nakon procesijskog ulaska u crkvu svečanu svetu misu predvodio je i pod njom propovijedao župnik mons. Marko Tomić. U propovijedi je mons. Tomić naglasio važnost euharistije. Zatim je progovorio o Nedjelji Božanskog milosrđa, koliko je Božje milosrđe veliko prema nama i da Božja ljubav treba zauzeti posebno mje-

sto u našem životu. To je dar koji svaki vjernik treba u svojem životu prepoznati i drugima ga darivati.

Prva pričest bila je u znaku obitelji i zauzetosti za drugoga. Misna čitanja, molitvu vjernika i prigodne prikazne darove čitali su članovi obitelji. Svoj prinos svečanomu liturgijskom slavlju dao je i zbor mladih, pod vodstvom s. Marinele. Poslije popričesne molitve prvopričesnici su zajedno pjesmom i recitacijom dali zahvalu roditeljima i svima koji su ih pripremali.

I ovaj put mali slavljenci pokazali su da imaju veliko srce za druge.

Oni su za vrijeme korizme prikupljali novčane priloge za salezijanskog Josipa Soldu, koji je u misijama u Etiopiji, a župljanin je Župe Prozor. Novac će biti namijenjen za pekara.

U svojim misijskim kasicama oni su prikupili 700 maraka (2660 kuna). Doista od djece puno možemo naučiti kad je naš bližnji u pitanju. Korizmena priprava za prvu pričest je urodila konkretnim plodovima. Primili su Isusa prvi put, a svojim odricanjem nahranit će gladne u Etiopiji!

S. Marinela Zeko

INDIJA
– o. Ante Gabrić

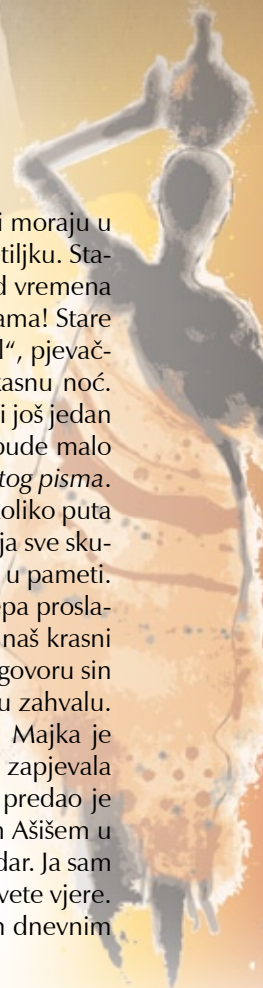

Svjedočanstva žive vjere

Gregor je plačući kleknuo preda me. Mali sinčić, prvo mu dijete, nenadano je umro. Otac moli da ga blagoslovim, kako bi ovu bol mogao junački podnijeti, i on i mlada mu žena Margarita. Pozvao me da bih navečer došao k njima. On je pozvao i mladiće iz sela te svu dječicu. Najprije Sveta krunica, a onda pjesme Isusu i dragoj Gospi vratit će sreću i mir tužnim srcima. To je lijep običaj. Margarita je sama bolesna, no ipak je ustala, polako se dovukla pred kolibu i pridružila se našim molitvama. Poslije smo svi otišli u Rafaelovu kućicu. Njegov je sin bio dugo bolestan. Sad je bolje, pa i on želi u zahvalu zajedničku Krunicu i pjevanje, a za dječicu je pripravio nešto slatkiša. Došao je i stari Prano. On je prekoračio već 80, malo su mu oslabile oči, no još se ne da. Obitelj mu je velika, unučadi kao roj pčela.

Iako Prano sam ne zna čitati ni pisati, svi ti mali pilići moraju u školu i navečer svi zajedno moraju učiti uz malu svjetiljku. Stari „ravnajući učo“ pred njima s tankom šibom, pa od vremena do vremena vidiš kako se neki anđelčići češu po hlačicama! Stare oči, no batina točno pogodi po mekanom! „Namer dol“, pjevačka grupa, koja zazivlje ime Isusovo, pjevala je do u kasnu noć. Obično su tri do četiri pjevača glavna, jedan uz bubanj i još jedan s malim limenim kortalom – dvije limene pločice, da bude malo više buke. Obično obrađuju jedan ili drugi prizor iz *Svetog pisma*. I to se opisuje nadugo i naširoko i svaka se rečenica nekoliko puta ponovi. Od slušalaca malo ih zna čitati, pa radi toga valja sve skupa nekoliko puta opetovati, da im te istine vjere ostanu u pameti.

Sljedećeg jutra bila je i u crkvi Fatimske Gospe lijepa proslava. Biren je darovao ništa manje nego zlatnu krunu za naš krasni kip Nebeske Majke. Biren je protestant. Po Gospinu zagovoru sin mu je bio spašen, pa je, evo, ovu krasnu krunu donio u zahvalu. Uistinu je to lijep prizor. Kip smo metnuli pred oltar. Majka je s Ašišem u krilu klečala pred kipom. Čitava crkva je zapjevala krasnu pjesmu dragoj Gospi. Blagoslovio sam krunu i predao je majci, da je ona metne na kip Blažene Gospe. S malim Ašišem u krilu, s krunom u ruci – majka je Majci davala zahvalni dar. Ja sam se potihlo molio, da bi joj uz zdravlje sina dala i milost svete vjere. Pa i vas molim da bi se te velike nakane sjetili u svojim dnevnim molitvama.

U selo malog Montua stigao sam pred podne. Kapelica je malena, ali čista. Montu je bio u našoj školi, pa je vidio kako sestra Antonija uređuje bošontsku crkvu. Nema on velikih i lijepih vaza za cvijeće, no ljubav se zna snaći. Oprao je četiri male tintarnice, ukrasio ih bojadisanim papirom i u njih stavio nekoliko šumskih cvjetova. Uistinu lijepo.

Njegov je otac molio za misu zahvalnicu. Jučer su svršili presađivanje riže, pa da se uz kišu izlije na njihova polja i Božji blagoslov. I za vrijeme mise kiša se izlila kao da su se otvorili oblaci! Odgovor na živu vjeru tih ljudi.

Propovijed je bila o molitvi, kako nam se uvijek valja moliti. Usred propovijedi reče starkelja, Montuov djed: „Thik bolčo, thik bolčo!“ – „Imaš ti pravo, imaš ti pravo!“ A koji puta bi kao patrijarh sasvim mirno rekao: „Deder ti još jednom ponovi, nisam te čuo ...“ Dido je već, kao i stari Prano, prekoračio osamdesetu, malo je tvrd na ušima, pola je zubi već otišlo, no on je još dobra zdravljaja. A kad počne hodati po ovim nasipima, ni mladići ne mogu s njime.

Put do sljedećeg sela bolje da vam i ne opisujem. Bilo je više kroz vodu nego po suhu. Mjesto jednog sata trebao sam skoro četiri sata. Na pola puta sreo sam Sonathona. Poslao ga katehist da mi pomogne. Uzeo moju misnu torbu, no sirota, i on je već bio toliko umoran da su kod prvog kanala i on i moja misna torba otišli u vodu. Skočih za njim te izvukoh i njega i misnu torbu. Sve se smočilo. Najviše mi je bilo žao za misno odijelo i knjige. Nas ćemo se dvojica brzo osušiti, ukoliko se išta suši u to kišno doba, no knjige su se dosta oštetile.

U selu su putovi bili tako strašni da sam u slaboj lađici – izdubljeno deblo palmine stabla – otišao u kapelicu i odanle od kolibe do kolibe, da ih blagoslovim. U selu je dosta

bolesnih. Protap je na umoru. Izjeda ga sušica. Sljedećeg smo jutra mi svi zajedno kroz blato i vodu otišli k njemu u pohode, ja s Isusom na grudima. Bila je to, uistinu, popudbina, jer je poslijepodne mirno u Gospodinu preminuo. Siromašni Protap, mnogo je propatio u životu. Pred smrt me zamolio da gledam na malog mu Franju. Uzeo sam ga u sirotište. Lijepo se vlada i marljivo uči. Pa se i vi kojom molitvom sjetite malog Franje!

Oluja

Poslije svete mise opet na put. Da sam znao što me sve čeka, po svoj prilici ne bih se bio usudio na put. Tamni oblaci su se gomilali sa zapadne strane. Kišno je doba, pomislim, doći će pljusak, pa će se onda opet razvedriti. Katehist je pripremio nešto riže za mene i starkelju Gunodhora, koji će sa mnom. Jedva smo ostavili selo, kad su se oblaci spustili još niže. Tamno u po bijela dana. Strašna oluja i grmljavina, kao da atomske bombe oko nas pucaju. Počeo hladan, jak vjetar, da smo se jedva držali na nasipu. A dršćemo kao šibe na vodi. Prokisli smo do kože. Misna torba, koju sam s velikom mukom malo osušio u selu, opet je sasvim pokisla. Sa svih strana curi. A put klizav. Noge su počele krvariti, jer kroz blato viri na stotine razbijenih školjki i gnjilih rakova.

Kišobran mi otišao u zrak, pa kiša samo bije po obrazu. Kasnije smo preko radija saznali da je to bio ciklon iz Bengalskog zaljeva. Kako rekoh, sva sreća da to nisam znao, jer se ne bih dao na put.

Iza sela Šorbere postalo je tako strašno da se moj pratilac Gunodhor htio vratiti kući. No, kako smo bili posve prokisli kao pijetli, odlučili smo da ćemo naprijed, pa puklo kud puklo. I hvala dragom Bogu i vašim molitvama, na našu glavu nije puklo!

No, iskreno vam kažem, nekoliko puta smo dobro poskočili s nasipa kad bi gromovi blizu opalili. Pred selom sam se s Gunodhorom oprostio i lijepo ga nadario. Puno je za mene propatio. Reče mi da će natrag u svoje selo ili, ako ga noć uhvati, da ima neke prijatelje na putu, pa će se k njima svratiti.

Novoobraćenici u Čunčuri bili su jako veseli kad su me izdaleka opazili. Već su izgubili svaku nadu da ću sred ovog nevremena doći. Moj vjerni Duro nabavio je negdje jedno jaje, ispržio nešto zelja, pa je večera bila slasna – iako ne baš previše masna!

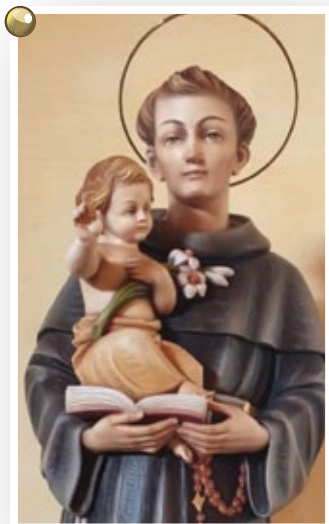
Imamo tu lijepu kapelicu. No, oko kapelice mnogo *ulu* trave i u travi sva sila malih pijavica. Namirišu te izdaleka. Sitne kao igle, pa se, nevolje, posvuda uvuku. No sa mnom su bile ove noći milosrdne.

Došao me vidjeti Badolov otac, stari Bipin. Sin mu je nestao. U potrazi za poslom otišao prema Calcutti i tamo se negdje izgubio. To mu je jedini sin. Staračko srce plače. Sutra će nakon svete mise na daleki put, da traži sina. Pa da ga blagoslovim i da se njegova Badola sjetim kod svete mise. Drage sam volje to učinio. Badol je bio tri godine u našoj školi. Otac je bio sam, majka je već prije umrla, pa je, eto, on otišao pomagati ocu. Ove godine posvuda je velika nevolja te je Badol ostavio selo u nadi da će naći kakvu zaradu.

Adhinovu ženu i kćer primio sam u Crkvu. Krasno su položile ispit. Mamica neke molitve nije mogla naučiti napamet, pa joj je mala Šorola koji puta šaptala. Šorola je uzela ime Marija, a majka joj Katarina, u spomen moje pokojne majke. „Oče, recite vi Isusu da bih mu ja ostala vjerna do smrti!“ Pa sam to Isusu spomenuo kad ga je ona sljedećeg jutra prvi puta primila u srce. Molio sam ga da bi i ona i mi svi ostali njemu vjerni do smrti...

Sveti Antun Padovanski – jedan od najomiljenijih svetaca u Katoličkoj crkvi

Slavimo ga 13. lipnja. Svetac je za izgubljene stvari, zaštitnik bolesne djece, pomoćnik u bračnoj neplodnosti, zaštitnik siromaha, zatvorenika... Sveti Antun Padovanski rodio se u Lisabonu, u plemićkoj obitelji, oko 1195. godine. Na krštenju je dobio ime Fernando. Stupio je među kanonike koji su opsluživali monaško pravilo sv. Augustina, najprije u Samostanu sv. Vinka u Lisabonu, a potom u Samostanu Svetog križa u Coimbri, čuvenu kulturnom središtu Portugala. Posvetio se sa zanimanjem i žarom poučavanju Biblije i crkvenih otaca, stekavši potrebno teološko znanje, koje je plodonosno primjenjivao u svojem poučavanju i propovijedanju.

U Coimbri se zbilo događaj koji je označio prekretnicu u njegovu životu. Ondje su 1220. godine bile izložene relikvije prvih pet franjevačkih misionara, koji su otišli u Maroko i ondje podnijeli mučeništvo. Njihov je život duboko dirnuo mladog Fernanda i u njemu se rodila želja da ih nasljeduje i pođe putem kršćanske savršenosti. Zatražio je da istupi iz augustinskih kanonika i postane manji brat. Njegov je zahtjev prihvaćen i on se, uzevši ime Antun, uputio u Maroko, ali je Božja providnost odlučila drukčije. Zbog bolesti je bio prisiljen vratiti se u Italiju te je 1221. godine sudjelovao na glasovitu „kapitulu na rogožinama“ u Asizu, gdje se susreo također sa svetim Franjom. Nakon toga je neko vrijeme živio u potpunoj skrovnosti u samostanu u blizini Forlija, na sjeveru Italije, gdje ga je Gospodin pozvao u drugu misiju. Pozvan, sasvim slučajno, propovijedati na svećeničkom redanju, pokazao je da je obdaren takvom učenošću i govorničkim umijećem da su mu franjevački poglavari povjerali zadaću propovijedanja.

Započeo je tako u Italiji i Francuskoj apostolsko djelovanje, koje je bilo tako snažno i djelotvorno da je naveo brojne koji su se odijelili od Crkve da se ponovno vrata na pravi put. Bio je također jedan od prvih, ako ne i prvi učitelj teologije među manjom braćom. Počeo je predavati u Bologni, uz Franjin blagoslov, koji je, prepoznavši njegove krjeposti, poslao Antunu kratko pismo, koje započinje ovim riječima: „Bilo bi mi drago da braću poučavaš teologiji.“ Antun je udario temelje franjevačke teologije, koju su njegovali veliki mislioci, a koja je imala svoj vrhunac sa sv. Bonaventurinom iz Bagnoregia i blaženim Dunsom Škotom.

Nakon što je postao provincijskim poglavarom manje braće iz sjeverne Italije, nastavio je službu propovijedanja, vršeći ju naizmjenično sa službama vezanima uz vođenje provincije. Po završetku službe provincijala povukao se u blizinu Padove, gdje je boravio već u nekoliko navrata. Nakon jedne godine

umro je pred gradskim vratima, 13. lipnja 1231. Padova, koja ga je prihvatila s ljubavlju i štovanjem za života, odala mu je trajno štovanje i iskazala svoju pobožnost. Sam papa Grgur IX., koji ga je, čuvši njegovu propovijed, nazvao „kovčegom Svetog pisma“, proglasio ga je svetim 1232., između ostaloga, i zbog čudesa koja su se dogodila po njegovu zagovoru.

Na početku 13. stoljeća, kad su nicali novi gradovi, a trgovina doživljavala procvat, sve je više bilo onih koji su bili neosjetljivi na potrebe siromaha. Zbog toga Antun u više navrata poziva vjernike da razmišljaju o pravom bogatstvu, a to je bogatstvo srca, kojim čovjek postaje dobar i milosrdan te tako skuplja blago za nebo: „O vi bogati“ – tako je opominjao – „neka vam prijatelji budu... siromasi, primite ih u svoje domove. Isti će ti siromasi kasnije primiti vas u vječne stanove, gdje vlada ljepota mira, povjerenje i sigurnost te obilan spokoj neprolazne sitosti.“

Antun, koji je bio iz Franjine škole, stavlja uvijek Krista u središte života i misli, djelovanja i propovijedanja. Upravo to je drugo tipično obilježje franjevačke teologije: kristocentrizam. Franjevački teolozi rado razmatraju i pozivaju razmatrati otajstva Gospodinova čovjštva, napose rođenje, koja u čovjeku bude osjećaje ljubavi i zahvalnosti prema Božjoj dobroti. Pogled na Raspetoga također nadahnjuje osjećaje zahvalnosti prema Bogu i poštovanja prema dostojanstvu osobe, tako da svi, vjernici i nevjernici, mogu u tome pronaći značenje koje obogaćuje život. Antun tako piše: „Krist, koji je tvoj život, stoji pred tobom raspet, da se ti zagledaš u križ kao u zrcalo. Ondje ćeš moći spoznati koliko su smrtonosne bile tvoje rane, koje nijedan drugi lijek ne bi mogao ozdraviti osim Krv Sina Božjega. Ako pogledaš dobro, moći ćeš shvatiti koliko je veliko ljudsko dostojanstvo i tvoja vrijednost... Nigdje drugdje čovjek ne može bolje uočiti koliko vrijedi kao kad se zagleda u zrcalo križa.“ (*Sermones Dominicales et Festivi III*, str. 213 – 214)

ZA MISIJE I MISIONARE

Župa Gospe Snježne, Poljaci 200 KM * Vlč. Luka Brković 2.000 eur * Mijat Tuka 100 KM * N. N. 300 KM * Pizzeria „Don An-

djel“ 100 KM * Jaga (Ante) Tunjić 400 kn + 70 KM * Anto (Franje) Jurić 30 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Molitvena i Biblijska grupa i prijatelji misije 15600 kn * Župa Presvetog Trojstva, Krapske Toplice 200 kn + 150 kn + 60 kn + 120 kn * Franjevački samostan, Zagreb 1000 kn * Sestre Benediktinke, Rab 100 kn * Fra Jakov Teklić 100 kn * Eleonora Diviki 50 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Zdenka Podhraški-Relja 30 kn * Ivanka Nikolić 1000 kn * Vinko Klarić 200 kn * Danijel Stanković 50 eur * Kata Sabelja 100 kn * Ivica Bradara 150 kn * Ivo Marušić 100 kn * Škarec Božidar 200 kn * Stjepan Smoljkić 100 kn * Stjepan Smoljkić 100 kn * Marijana Čavar 150 eur * Sestre Klarise, Požega 500 kn * Mihajlo Kadežabek 200 kn * Ana Nakić 100 kn * Tomislav Čubelić 1000 kn * Marlon Macanović 33 kn * Julijana Lacko 5000 kn * Hrvatski Katolički zbor MI 4000 kn * Ante Matković 50 kn * Josipa Čurković 500 kn * Davor Cindrić 670 kn * Iva Vukas 30 kn * Veronika Valičević 50 kn * Sanela Kučar 100 kn * Darinka Gatara 65 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 eur * Zlatica Borojević 400 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Aleksandar Đura 1000 kn * Ivana Josipović 100 kn * Pero Petanjak 100 kn + 50 kn * Željka Tukić 300 kn * Marija Križek 100 kn * Stanko Jerčić 800 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Milena Zaninović 50 kn * Kata Zubak 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Cedior, Zagreb 200 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Danijel Krizmanić 300 kn * Danijel Stanković 80 eur * Dubravka Trgovac 50 kn * Marija Jurić 200 kn * Rajka Dasović 90 kn * Kata Sabelja 100 kn * Ivica Bradara 150 kn * Eleonora Diviki 50 kn * Stjepan Smoljkić 100 kn * Sandro Jakopčević 300 kn * Ivo Marušić 100 kn * Vinko Klarić 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Božidar Škarec 200 kn * Helena Marjančić 200 kn * don Jerko Vuleta 200 kn * Branka Maslač 200 kn * Župa Rođenja BDM, Labin Gornji 1060 kn * Anica Širić 110 kn * Ante Matković 50 kn * Stjepan Dunder 200 kn * Đuro Sabolek 200 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Darovi vjernika župe Sv. Ante Padovanskog, Boće: Nino i Ivica Lukić 100 eur, Ana i Blaž Čerkezović 100 eur, Marijan i Ivanka Blažević 100 eur, Marko i Manda Čerkezović 100 eur, Sara Filipović 100 eur, Manda Tunjić 100 eur, Zvonko i Janja Šarčević 100 eur, David Stjepanović 50 eur, Mihaela i Josip Brkić 50 eur, Dragica Dudić 100 eur, Mijo i Mara Blažević 100 eur, Pero i Kajka Radošević 100 eur, Željka i Cvijeto Blažević 100 KM, Pejo i Ana Senjić 100 eur, Ruža i Srećko Radošević 50 KM, Marinko Klarić 50 KM, Filip i Kata Žunabović 100 eur, Franjo Senjić 50 eur, Dragica Bročić 100 eur, Dragica Filipović 100 KM, Mijo i Slavica Ilić 100 KM, Janja Pejić 100 KM, Marko i Delfa Marković 100 KM, Antunka i Andrija Blažević 50 eur, Ivo i Marija Tadijanović 50 eur, Obitelj pokojnog Mije Filipović 1560 KM, Obitelj pokojne Mande Klarić 880

KM, Danijel i Ivana Filipović 100 eur, Marica i Čedomir Lukić 100 eur, Josip i Perica Dilberović 50 eur, Franjo i Ana Radošević 50 KM, Dragica Ilić 100 eur, Janja Brkić 50 KM, Stjepan Bročić 100 KM, Anto i Dragica Pejić 50 eur, Marijan i Luca Blažević 60 eur, Marko i Manda Ivić 50 eur, Mara, Petar i Lucija Josić 100 KM, Marija Josip 50 KM, Nina i Ivica Lukić 200 KM, N. N. 111 KM, a u misijskim kasicama župljani prikupili 4.270 KM * Eleonora Rašić 100 KM * Stipe Mihalj 25 KM * Veronika Radić 500 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Ivana Talaja 70 kn * Ana Matijević 200 kn * Mirjana Deak 100 kn * N.N. 200 kn * Dubravko Tandarić 380 kn * Filip Babić 200 kn * Marija Mikulandra 100 kn * Marica Vrtarić 50 kn * Branko Dragojević 350 kn * Sandra Španić 200 kn * Zoja Zubčić 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Davorka Šimanović 300 kn * Župa Uznesenja BDM, Stenjevec-Zagreb 800 kn * Božice Mrzlečki 100 kn * Antal i Kornelija Balog 24 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Ivana Srdarović 30 kn * Zrinka Pulić 300 kn * Željka Vodopija 200 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Gordana Radošević 50 kn * Marko Rimac 1500 kn * Veronika Radić 500 kn * Ante Ljevar 300 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Božica Prاتمner 50 kn * Marija Galić 50 kn * Igor Končurat 100 kn * Marija Nikolić 70 kn * Marija Cerčić 500 kn * Alen Sambolec 225 kn * Karmen Vrbanc 213,35 kn * Župa Duha Svetoga, Veliki Grđevac 1500 kn * Silvestra Kolega 150 kn * OŠ Josip Pupačić, Omiš 1250 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Vrhbosanska nadbiskupija: Katedrala Srca Isusova na Veliku srijedu 1.850 KM, Rektor katedrale 60 KM, Ramski dekanat 1.625 KM, Bugojanski dekanat 800 KM, Travnički dekanat 900 KM, Šamački dekanat 330 KM, Usorski dekanat 600 KM, Tuzlanski dekanat 255 KM, Brčanski dekanat 650 KM, Žepački dekanat 670 KM, vlč. Marko Hrskanović 100 KM, vlč. Mladen Kalfić 100 KM, vlč. Vladimir Pranjić 100 KM, vlč. Pero Brkić 20 KM, vlč. Žarko Vujica 90 KM * Ivana Čilić 20 KM * Jelica Mikšić 100 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Venka Šunjerga 500 kn * Stjepan Harča 222 kn * N.N. 1000 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Janko Krznarević 1000 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Stjepan Harča 300 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Prvopričesnici župe Duha Svetog, Nova Bila 500 KM * Aneta Gotovac IV. raz. KŠC-a, Sarajevo 100 KM * Ivanka Čavar 50 KM * Frano Radovac 50 KM * Stipe Mihalj 50 KM * Irena Šimić 30 KM * Draženko i Ružica Žuljević 50 KM * Nada Rupčić 50 KM * Blagoje Kordić 100 kn * Petar Čirko 100 kn * Josip Rajčić 40 kn * Andela Carić 500 kn * Vesna Hećimović 150 kn * Ivan Nikolić 1000 kn * Blagoje Kordić 100 kn * Čirko Čirko 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Mostarsko-duvanjska biskupija 587,30 KM * Ivka Petrović 100 KM * Anđa Mihaljević 100 KM * Stipe Mihalj 25 KM * Ivanka Doko 25 KM * Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Kata Koščak 200 eur * Anđa Mrvelj 100 kn * Zoran Šimunić

200 kn * Miroslav Tandarić 500 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn * Andrea Pavlović 410 kn * Danica Kristić 100 kn + 100 kn * Anđa Svoboda 50 kn + 50 kn * Nada Vuković 50 kn + 50 kn * Josip Čović 70 kn + 70 kn * Josip Trbara 500 kn * Ivanka Boras 200 kn * Dario Maradin 100 kn * Magda Vlahović 70 kn * Stjepan Vuzem 200 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Jasminka Jug 50 kn * J. Zrno 30 kn * Anica Keškicić 150,59 kn * Danica Humeck 20 kn * Anđa Mrvelj 100 kn * Antonieta Težak 50 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn * Stevo Horvat 100 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Jelka Ivekić, Crkvice 20 KM * Marija Lasić 50 KM * Lovro Horvat 50 kn * Irena Maškarin 100 kn + 100 kn * Marija Mađarević 200 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Jadranka Baučić 135 kn + 180 kn * Ljerka Išgum-Vorgić 50 kn * Sandro Jakopčević 300 kn * Miroslav Tandarić 600 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONAVIRUSA U MISIJAMA:

Mara Perić 70 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Lidija Petrač 70 kn * Marija Barić 20 kn + 20 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn * Nikola Horvat 100 kn * Dario Časar 150 kn * Mato Josić 200 kn * Božo Lončar 100 kn * Srećko Botrić 150 kn * Marija Vuković 100 kn * Mladen Crneković 100 kn * Stane Radulović 50 kn * Lidija Petrač 70 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn * Nikola Horvat 100 kn * Jure Baran 200 eur * Tomislav Bajan i Marijana Bilić Bajan 600 eur * Marija Daniela Krnić 1000 kn * D. Delić 240 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn * Marija Daniela Krnić 1000 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamsigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Jelkica Štironja 100 kn * Robert Skejčić 150 kn * The Parish of the Croatian Martyrs 3495,94 kn * Pamela Banovac 50 kn * Ivo Hrga 50 kn * Anita Mikec 100 kn * Mira Bakula 50 eur * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Josip Spajić 50 kn * A. Rimac 100 kn + 100 kn * Marija Zečić 50 kn * Eva Damjanović 100 kn * Snježana Mikec 100 kn * Veronika Škegro 50 kn * Anja Zoričić 100 kn * Anita Mikec 100 kn * Pamela Banovac 50 kn * Ivo Hrga 50 kn * Mira Bakula 50 eur * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Josip Spajić 50 kn * Marija Zečić 50 kn * Eva Damjanović 100 kn * Jelkica Štironja 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Dubravka Pavišić 50 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Bernarda Picinić 750 usd * Kristina Jurković 200 kn * Vikica Šalić 300 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Ana Mrgan 100 kn * Iva Miličević 200 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Anica Josić 200 kn * Nada Dujmović Sičaja 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 KM * Marija Barić 20 kn + 20 kn * Igor Pivac 8000 kn + 1000 kn * Romano Tripalo 150 kn + 150 kn * Zoran Zorica 100 kn + 100 kn * Jurica Benzon 750 kn * Srećko Botrić 150 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Božica Deželjin 250 kn * Valentina Volarić-Lučić 200 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Željko Jerković 40 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Božo Lovrić 10 KM * Biljana Mandić 50 KM * Đurđica Benčić 200 kn * Štefanija Šajin 200 kn * Marina Spaić 100 kn * Marina Spaić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Stana Mustapić 250 KM * Štefica Paloška 200 kn + 200 kn * Josip Knezović 400 kn * Jelena Kvesić 100 eur

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Ivica Filipović 800 kn * Lucija Čurić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 300 kn * Franjo Trojnar 100 kn * Katarina Šprajc 200 eur * Ivan Šprajc 1300 kn * Marija Marcijuš 500 kn * Eva Perko 100 eur * Ana Trojnar 100 eur

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Anita Čorić 100 KM * Marica Šumić 200 KM * Biserka Lozančić 50 KM * Ivana Juroš 30 KM * N. N., Žepče 50 KM * Zorka Ivandić 150 KM * Marija Budimir 20 KM

ZA MISIJE I GLADNE U UKRAJINI:

Stana Mustapić 250 KM * Ivanka Vidović 100 KM * Vlč. Luka Brković 200 eur

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Violeta Ljubić 20 KM

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrگا 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ETIOPIJI:

Đurđica Benčić 200 kn * Anđelka Butigan 500 kn * Branko Bedjanec 500 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Družba Kćeri Milosrđa, Uskoplje 600 kn * don Jerko Vuleta 6020 kn * Mira Brkanić 2000 kn * Lada Grubišić 2000 kn * Ivona Marić 2000 kn * Marija Ana Gradiški 2000 kn + 2000 kn + 2000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Renato Jurleta i Kristina rod. Ivoš, Bistrica k / Uskoplja 340 eur * Natko Blagojević 100 kn * Svjetlana Hižak 70 kn * Dalibor Krajina 33 kn * A. Harča 20 kn + 20 kn * Vedran Višnjić 150 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Luca Radman 20 kn * Natko Blagojević 100 kn

AKCIJA "VODA ZA ŽIVOT":

Andreja Premerić 100 kn + 100 kn * Veljko Medić 300 kn * Igor Rački 127 kn * Josip Lončar 100 kn * Dijana i Slaven Čuljak 50 eur * Marija Kurkutović 100 kn * OŠ Žakanje 1140,00 kn * Dragan Matijević 100 kn + 100 kn + 200 kn + 100 kn * Marin Mikulić 200 kn * Tomislav Skroza 400 kn

ZA MASLINOVE GRANČICE:

Sarajevske župe: Župa Presvetog Trojstva 830 KM, Župa Sv. Franje Asiškog 200 KM, Župa Sv. Luke evanđeliste 250 KM, Župa Sv.

Josipa 150 KM * Župa Sv. Ante Padovanskog, Lukavac 300 KM * Župa Sv. Petra i Pavla, Lovnica 150 KM * Župa Sv. Ane, Žabljak 200 KM * Župa Rođenja BDM, Bežlja 100 KM * Župa Uznesenja BDM, Komušina 150 KM * Župa Sv. Alojzija Gonzage, Pećnik 100 KM * Župa Uzašašća Gospodinova, Novi Travnik 300 KM * Župa Sv. Ante Padovanskog, Vukanovići 196 KM * Župa Presvetog Srca Isusova – katedrala, Skoplje 60 eur * Župa Sv. Ivana Krstitelj, Travnik 250 KM * Župa Glavosjek Ivana Krstitelja, Odžak 300 KM * Župa Sv. Ante Padovanskog, Busovača 155 KM * Župa Sv. Ilije proroka, Ularice 210 KM * Župa Sv. Ane, Radunice 100 KM * Župa Imena Marijina, Svilaj 408 KM * Župa Sv. Petra i Pavla, Kakanj 300 KM * Župa Uznesenja Sv. Križa, Jelaške 195 KM * Župa Sv. Ivana Krstitelja, Jelah 300 KM * Župa Kandija 130 KM * Župa sv. Jurja, Đurđevac 800 kn * Župa sv. Josipa, Novo Virje 650 kn * Župa sv. Franje Ksaverskog, Sesvete 1300 kn * Župa sv. Leopolda Bogdana Mandića, Slavonki Brod 900 kn * Župa sv. Nikole biskupa, Podgorač 400 kn * Župa sv. Klare, Stari Mikanovci 1950 kn * Župa sv. Vida mučenika, Pitomača 2540 kn * Župa Bezgrešnog začeca BDM, Komletinci 950 kn * Župa sv. Elizabete, Jalžabet 2000 kn * Župa Presvetog Trojstva, Visoko 580 kn * Župa Uskrsnuća Isusova, Varaždin 2000 kn * Župa sv. Nikole biskupa, Varaždin 1500 kn * Župa sv. Petra i Pavla apostola, Kaptol 1480 kn * Župa Uznesenja BDM, Stenjevec-Zagreb 4000 kn * Župa Uznesenja BDM, Belica 1158 kn * Župa Dobrog Pastira, Đakovo 1212 kn

MISIJSKA KRIŽALJK – LIPANJ 2022.

Radosna vijest	Prvak apostola	Borilište	Zagriz	Lomljivo	Italija	Naš grad	EM	Vrsta vjetra	Žensko ime	Rijeka	Idite (lat.)	Nepromočivi pokrivač	→ ↓
Nova blaženica iz Lyona													
Dakle (lat.)					Otpornost Mjesto u Angoli								
Pojam							Pok. novinar GK-a GD			On (njem.) Talijski			Apostol koji nije bio u apost. zboru
Ono što pripada Ani						Dio noge Djelatnost					Associated press Uzano		
Zabava									Ludak Uzvik				
					Velika Britanija			Kilogrami Zarijenica		Go Aluminij			
					Mjesto u Njem.			Lagan Jod				Prvo slovo 5 rimski	
					Brašančevo								

Rješenja iz prošlog broja: SVIBANJ, IVAN MERZ, UŽAŠAŠĆE

22. svibnja 2022. godine u Lyonu, proglašena je blaženom Pauline Jaricot, utemeljiteljica Djela za širenje vjere, za potporu misijama.

Paulina je rođena u dobrostojećoj obitelji, a preminula u siromaštvu. Papa Franjo ističe da njezinom beatifikacijom Crkva potvrđuje da je znala prikupljati blaga na nebu, blaga koja proizlaze iz hrabrosti darivanja i koja otkrivaju tajnu života: samo dajući ga može ga se posjedovati, samo gubeći ga ponovno ga se pronalazi.

Ta vjernica laikinja, koja je živjela u prvoj polovici devetnaestog stoljeća, bila je hrabra žena, pozorna na promjene vremena s univerzalnom vizijom poslanja Crkve. Neka njezin primjer u svima probudi želju za sudjelovanjem, molitvom i milosrđem, u širenju Evanđelja u svijetu. Pljesak novoj blaženici!" - poručio je papa Franjo nakon molitve Kraljice neba, u nedjelju, 22. svibnja 2022. godine.

BLAŽENA PAULINE JARICOT, MOLI ZA NAS!